

Порівняльна таблиця пропозицій до Проекту Закону «Про внесення змін до деяких законів у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу» та положень чинного законодавства

Законопроект	Порівняння запропонованих змін та чинних норм	Обґрунтування
<p>1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, стор. 144, із подальшими змінами):</p>		
<p>1) частину третю статті 89 доповнити абзацом другим такого змісту: «Фінансові плани оператора газотранспортної системи та оператора системи передачі електроенергії, а також господарського товариства, яке володіє корпоративними правами в операторі газотранспортної системи або операторі системи передачі електроенергії, не підлягають затвердженню відповідно до статті 75 цього Кодексу. Оператори газотранспортної системи та системи передачі електроенергії здійснюють діяльність з транспортування природного газу або передачі електричної енергії, забезпечують підготовку фінансових планів, планів розвитку мереж та/або інших планових документів для затвердження органом, що здійснює регулювання у відповідних сферах, і виконують їх відповідно до встановленого Законом України «Про ринок природного газу» або Законом України «Про ринок електричної енергії» порядку без втручання держави.»</p>	<p>Стаття 89. Управління господарським товариством 3. Господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) прямо чи опосередковано належить державі, зобов'язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план відповідно до статті 75 цього Кодексу.</p> <p>Фінансові плани оператора газотранспортної системи та оператора системи передачі електроенергії, а також господарського товариства, яке володіє корпоративними правами в операторі газотранспортної системи або операторі системи передачі електроенергії, не підлягають затвердженню відповідно до статті 75 цього Кодексу. Оператори газотранспортної системи та системи передачі електроенергії здійснюють діяльність з транспортування природного газу або передачі електричної енергії, забезпечують підготовку фінансових планів, планів розвитку мереж та/або інших планових документів для затвердження органом, що здійснює регулювання у відповідних сферах, і виконують їх відповідно до встановленого Законом України «Про ринок природного газу» або Законом України «Про ринок електричної енергії» порядку без втручання держави.</p>	<p>Передача 100 % часток нового оператора підприємству, 100 % акцій часток якого належить державі (ознаки опосередкованого контролю) поширюватиме дію статей 75 та 89 ГК України і на нового оператора ГТС.</p> <p>Відповідно до підпункту “р” пункту 18 частини другої статті 5 Закону України “Про управління об’єктами державної власності” Кабінет Міністрів України здійснюючи управління об’єктами державної власності визначає порядок здійснення витрат суб’єктами господарювання державного сектору економіки у разі незатвердження (непогодження) річних фінансових планів у встановленому порядку.</p> <p>На сьогодні дія такої постанови Кабінету Міністрів України від 3 жовтня 2012 р. № 899 Київ не поширюється на АТ «Магістральні газопроводи України» та юридичних осіб, акціонером (засновником, учасником) воно є. Наказом Мінекономрозвитку від 31.07.2018 № 1070 Порядок складання, затвердження та контролю виконання фінансового плану суб’єкта господарювання державного сектору економіки фактично поширено і на підприємства, 50 відсотків акцій (часток) прямо чи опосередковано належить державі.</p> <p>Таким чином, з метою встановлення чітких гарантій незалежності операторів систем передачі у законодавстві, необхідне</p>

		встановлення щодо них лише таких механізмів державного регулювання, які передбачені імплементованими нормами законодавства ЄС
<p>2) доповнити статтю 133 частиною п'ятою такого змісту:</p> <p>«5. У визначених Законом України «Про трубопровідний транспорт» випадках держава, через уповноважені органи, може передавати об'єкти державної власності на праві господарського відання підприємствам недержавного сектору на підставі договору, що укладається між відповідним державним органом та підприємством недержавного сектору.»</p>	<p>Стаття 133. Правовий режим майна суб'єктів господарювання</p> <p>1. Основу правового режиму майна суб'єктів господарювання, на якій базується їх господарська діяльність, становлять право власності та інші речові права - право господарського відання, право оперативного управління.</p> <p>Господарська діяльність може здійснюватися також на основі інших речових прав (права володіння, права користування тощо), передбачених Цивільним кодексом України.</p> <p>2. Майно суб'єктів господарювання може бути закріплено на іншому праві відповідно до умов договору з власником майна.</p> <p>4. Держава забезпечує рівний захист майнових прав усіх суб'єктів господарювання.</p> <p>5. У визначених Законом України «Про трубопровідний транспорт» випадках держава, через уповноважені органи, може передавати об'єкти державної власності на праві господарського відання підприємствам недержавного сектору на підставі договору, що укладається між відповідним державним органом та підприємством недержавного сектору.</p>	<p>З метою надання Кабінету Міністрів чи міністерству можливості передати об'єкти державної власності (ГТС) в господарське відання Оператору.</p>
<p>3) статтю 136 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:</p> <p>«4. Оператори системи передачі електроенергії та транспортування природного газу, яким передаються об'єкти державної власності на праві господарського</p>	<p>Стаття 136. Право господарського відання</p> <p>1. Право господарського відання є речовим правом суб'єкта підприємництва, який володіє, користується і розпоряджається майном, закріпленим за ним</p>	<p>Власник майна, переданого операторові на праві господарського відання, має право контролювати використання та збереження такого майна згідно з вимогами спеціальних законів, зокрема, Закону України «Про ринок</p>

<p>відання, повинні бути повністю незалежними у прийнятті рішень щодо використання, експлуатації, обслуговування, планування та розвитку такого державного майна та його фінансування відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» та Закону України «Про ринок електричної енергії».</p> <p>5. Власник майна надає згоду на фінансування інвестицій, затверджених уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, щодо яких прийняте рішення оператора системи передачі електричної енергії або оператора газотранспортної системи, якому майно передане на праві господарського відання, про здійснення інвестицій таким оператором або іншою зацікавленою особою.»</p>	<p>власником (уповноваженим ним органом), з обмеженням правомочності розпорядження щодо окремих видів майна за згодою власника у випадках, передбачених цим Кодексом та іншими законами.</p> <p>2. Власник майна, закріпленого на праві господарського відання за суб'єктом підприємництва, здійснює контроль за використанням та збереженням належного йому майна безпосередньо або через уповноважений ним орган, не втручаючись в оперативно-господарську діяльність підприємства.</p> <p>3. Щодо захисту права господарського відання застосовуються положення закону, встановлені для захисту права власності. Суб'єкт підприємництва, який здійснює господарську діяльність на основі права господарського відання, має право на захист своїх майнових прав також від власника.</p> <p>4. Оператори системи передачі електроенергії та транспортування природного газу, яким передаються об'єкти державної власності на праві господарського відання, повинні бути повністю незалежними у прийнятті рішень щодо використання, експлуатації, обслуговування, планування та розвитку такого державного майна та його фінансування відповідно до Закону України «Про ринок природного газу» та Закону України «Про ринок електричної енергії».</p> <p>5. Власник майна надає згоду на фінансування інвестицій, затверджених уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, щодо яких прийняте рішення оператора системи передачі електричної енергії або оператора газотранспортної системи, якому майно передане на праві господарського відання, про</p>	<p>природного газу» щодо особливостей здійснення права державної власності на газотранспортну систему України.</p>
---	---	--

	здійснення інвестицій таким оператором або іншою зацікавленою особою.	
<p>3) статтю 141 доповнити частинами восьмою та дев'ятою такого змісту:</p> <p>«8. З метою та на виконання зобов'язань, взятих Україною відповідно до Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» об'єкти державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з передачі електричної енергії і транспортування та зберігання природного газу, на підставі рішення Кабінету Міністрів України та відповідної угоди можуть бути закріплені на праві господарського відання за суб'єктом господарювання, власником корпоративних прав якого є виключно держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, або держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, що володіє не менше 51 відсотком корпоративних прав такого суб'єкта господарювання.</p> <p>9. Суб'єкт господарювання, зазначений у частині восьмій цієї статті, має право на відшкодування понесених ним витрат на здійснення інвестицій, затверджених органом, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, за рахунок регульованих тарифів на послуги транспортування та/або зберігання природного газу, що надаються ним з використанням державного майна. Нові необоротні активи, створені під час вказаних інвестиційних процесів, які використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами та/або зберігання</p>	<p>Стаття 141. Особливості правового режиму державного майна у сфері господарювання</p> <p>1. До державного майна у сфері господарювання належать цілісні майнові комплекси державних підприємств або їх структурних підрозділів, нерухоме майно, інше окреме індивідуально визначене майно державних підприємств, акції (частки, паї) держави у майні суб'єктів господарювання різних форм власності, а також майно, закріплене за державними установами і організаціями з метою здійснення необхідної господарської діяльності, та майно, передане в безоплатне користування самоврядним установам і організаціям або в оренду для використання його у господарській діяльності. Держава через уповноважені органи державної влади здійснює права власника також щодо об'єктів права власності Українського народу, зазначених у частині першій статті 148 цього Кодексу.</p> <p>2. Управління об'єктами державної власності відповідно до закону здійснюють Кабінет Міністрів України і, за його уповноваженням, центральні та місцеві органи виконавчої влади. У випадках, передбачених законом, управління державним майном здійснюють також інші суб'єкти.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України встановлює перелік державного майна, яке безоплатно передається у власність відповідних територіальних громад (комунальну власність). Передача об'єктів господарського призначення з державної у комунальну власність здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>	<p>З метою надання можливості новому оператору використовувати державне майно на підставі права господарського відання необхідним є внесення відповідних змін до норм, що встановлюють режим державного майна у сфері господарювання з акцентом на меті внесення таких змін.</p>

природного газу, і є складовою частиною зазначеного майна, належать до об'єктів державної власності.»

4. Не можуть бути об'єктами передачі з державної у комунальну власність підприємства, що здійснюють діяльність, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам і організаціям.

5. Види майна, що може перебувати виключно у державній власності, відчуження якого недержавним суб'єктам господарювання не допускається, а також додаткові обмеження щодо розпорядження окремими видами майна, яке належить до основних фондів державних підприємств, установ і організацій, визначаються законом.

6. Відчуження суб'єктом господарювання державного майна, яке належить до основних фондів, здійснюється у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України. Продаж суб'єктом господарювання державного майна, яке належить до основних фондів, здійснюється лише на конкурентних засадах.

7. Не може бути вкладом у спільну діяльність майно, яке належить до основних фондів підприємств державної власності, що не підлягають приватизації.

8. З метою та на виконання зобов'язань, взятих Україною відповідно до Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» об'єкти державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з передачі електричної енергії і транспортування та зберігання природного газу, на підставі рішення Кабінету Міністрів України та відповідної угоди можуть бути закріплені на праві господарського відання за суб'єктом господарювання, власником корпоративних прав якого є виключно держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав

	<p>якого належать державі, або держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, що володіє не менше 51 відсотком корпоративних прав такого суб'єкта господарювання.</p> <p>9. Суб'єкт господарювання, зазначений у частині восьмій цієї статті, має право на відшкодування понесених ним витрат на здійснення інвестицій, затверджених органом, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, за рахунок регульованих тарифів на послуги транспортування та/або зберігання природного газу, що надаються ним з використанням державного майна. Нові необоротні активи, створені під час вказаних інвестиційних процесів, які використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами та/або зберігання природного газу, і є складовою частиною зазначеного майна, належать до об'єктів державної власності.»</p>	
<p>2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002, № 3-4, ст. 27, із подальшими змінами):</p>		
<p>1) Частину другу статті 92 доповнити пунктом «е) такого змісту: «е) оператор газотранспортної системи.»</p>	<p>Стаття 92. Право постійного користування земельною ділянкою</p> <p>1. Право постійного користування земельною ділянкою - це право володіння і користування земельною ділянкою, яка перебуває у державній або комунальній власності, без встановлення строку.</p> <p>2. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:</p>	<p>Діючий оператор користується земельними ділянками державної власності на праві постійного користування, що виникло на підставі норм Земельного кодексу 1990 року (втратив чинність). Проте, норми чинного Земельного кодексу не передбачають можливості надання на праві постійного користування цих же земельних ділянок новому оператору, який не перебуває в державній власності. Отже, існує необхідність доповнення існуючого переліку суб'єктів вказаного речового права оператором ГТС.</p>

	<p>а) підприємства, установи та організації, що належать до державної та комунальної власності;</p> <p>б) громадські організації осіб з інвалідністю України, їх підприємства (об'єднання), установи та організації;</p> <p>в) релігійні організації України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, виключно для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності;</p> <p>г) публічне акціонерне товариство залізничного транспорту загального користування, утворене відповідно до Закону України "Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування";</p> <p>г) заклади освіти незалежно від форми власності;</p> <p>д) співвласники багатоквартирного будинку для обслуговування такого будинку та забезпечення задоволення житлових, соціальних і побутових потреб власників (співвласників) та наймачів (орендарів) квартир та нежитлових приміщень, розташованих у багатоквартирному будинку.</p> <p>е) оператор газотранспортної системи.</p>	
<p>2) У частині дев'ятій статті 149 після слів «відповідно до Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування» доповнити словами «і земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти газотранспортної системи, що передаються суб'єкту господарювання на праві господарського відання у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу»</p>	<p>Стаття 149. Порядок вилучення земельних ділянок</p> <p>9. Кабінет Міністрів України вилучає земельні ділянки державної власності, які перебувають у постійному користуванні, - ріллю, багаторічні насадження для несільськогосподарських потреб, ліси для нелісогосподарських потреб, а також земельні ділянки природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного призначення та суб'єктів господарювання залізничного транспорту загального користування у зв'язку з їх реорганізацією шляхом злиття під час утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування відповідно до Закону України "Про особливості</p>	<p>Пунктом б частини першої статті 141 Земельного кодексу України однією з підстав припинення права користування земельною ділянкою визначено вилучення земельної ділянки у випадках, передбачених цим Кодексом. Порядок вилучення та повноваження КМУ визначає стаття 149 цього Кодексу, проте в ній відсутній випадок здійснення відокремлення діяльності з транспортування природного газу. Зміни до цієї норми дозволяють забезпечити одночасний перехід речових прав на об'єкти ГТС (на праві господарського відання) до нового оператора та припинення чим же рішенням права АТ «Укртрансгаз» постійного користування на</p>

	<p>утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування" і земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти газотранспортної системи, що передаються суб'єкту господарювання на праві господарського відання у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу, крім випадків, визначених частинами п'ятою - восьмою цієї статті, та у випадках, визначених статтею 150 цього Кодексу.</p>	<p>ділянки під такими об'єктами. Таким чином буде забезпечена відсутність випадків, коли майном (земельними ділянками), яке необхідне для провадження діяльності з транспортування природного газу, буде продовжувати володіти і користуватися АТ «Укртрансгаз»</p>
<p>3. У Законі України «Про трубопровідний транспорт» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, N 29, ст. 139)</p>		
<p>1) у першому реченні частині шостій статті 7 а) після слів «відчуження основних фондів» доповнити словами та знаком «, що є об'єктами державної власності» б) після слів та знака «, а також основних фондів» доповнити словами та знаками «, що є об'єктами державної власності.»</p>	<p>Стаття 7. Трубопровідний транспорт як об'єкт власності ... Відчуження основних фондів, що є об'єктами державної власності, акцій та часток у статутному капіталі державних підприємств, що провадять діяльність з транспортування магістральними трубопроводами і зберігання у підземних газосховищах, а також підприємств, установ, організацій, утворених внаслідок їх реорганізації, передача їх з балансу на баланс, у концесію, оренду, лізинг, заставу, управління, до статутного фонду інших юридичних осіб, вчинення інших правочинів, що можуть призвести до відчуження основних фондів, акцій та часток у статутному капіталі цих підприємств, а також основних фондів, що є об'єктами державної власності, та акцій Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", дочірніх та заснованих нею підприємств, забороняється, крім випадків, коли результатом таких дій є: передача основних фондів, акцій та часток у статутному капіталі таких підприємств виключно бюджетній установі, державному підприємству або акціонерному товариству, 100 відсотків акцій якого перебуває в державній власності України; створення державних</p>	<p>У чинній редакції стаття 6 поширюється на всі основні фонди АТ «Укртрансгаз», у тому числі й такі, що не є об'єктами державної власності. За таких умов існує заборона на відчуження будь-яким способом новому оператору майна приватної власності, що буде використовуватися ним у процесі подальшого здійснення діяльності з транспортування природного газу.</p>

	<p>підприємств або акціонерних товариств, 100 відсотків акцій та часток у статутному капіталі яких перебуває в державній власності України.</p> <p>...</p>	
<p>2) у частині сьомій статті 7 слова та знак «, у складі магістральних мереж та підземних сховищ газу в управлінні» замінити словами «та використовується у процесі здійснення діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами і зберігання у підземних газосховищах», а після слів «на строковій платній основі» доповнити словами «чи на підставі права господарського відання».</p>	<p>...</p> <p>Дія частини шостої цієї статті не поширюється на передачу майна, що перебуває в державній власності у складі магістральних мереж та підземних сховищ газу, та використовується у процесі провадження діяльності з транспортування природного газу магістральними трубопроводами і зберігання у підземних газосховищах в управлінні та/або концесію чи оренду на строковій платній основі чи на підставі права господарського відання без права відчуження для здійснення функцій оператора Єдиної газотранспортної системи України. Зазначена передача майна здійснюється виключно з метою та на виконання зобов'язань, взятих Україною відповідно до Закону України "Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства" (2787-17) на підставі договору і на умовах, затверджених Кабінетом Міністрів України, з урахуванням принципів додержання економічної безпеки держави. Для здійснення функцій оператора підземного сховища газу на умовах, встановлених цією статтею, можуть передаватися лише підземні сховища газу (одне або декілька).</p>	<p>Зміни дозволяють усунути існуючу термінологічну неузгодженість, що створює проблеми для обґрунтування передачі державного майна, яке використовується у процесі провадження діяльності з транспортування, проте може не підпадати під не визначене у чинному законодавстві поняття «магістральні мережі».</p>
<p>3) У першому реченні частини першої статті 14 слова та знак «і затверджується органами, що здійснюють управління майном цих підприємств.» виключити.</p> <p>4) Друге речення частини першої статті 14 виключити</p>	<p>Стаття 14. Організаційна структура підприємств, установ та організацій трубопровідного транспорту</p> <p>Організаційна структура підприємств, установ та організацій трубопровідного транспорту залежить від покладених на них завдань, визначається самими підприємствами, установами та організаціями. і затверджується органами, що здійснюють управління</p>	<p>У чинній редакції норм Закону України «Про трубопровідний транспорт» посилання на виконання Україною міжнародних зобов'язань у цій сфері наявне лише в частині передачі майна (стаття 7), тоді як в частині управління такими підприємствами діють застарілі норми, що не змінювалися у зв'язку з прийняттям Закону України «Про ринок природного газу».</p>

	майном цих підприємств. Ці органи визначаються Кабінетом Міністрів України.	
4. У Законі України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, стор. 456, із подальшими змінами):		
1) У статті 3: а) частину першу доповнити новим восьмим абзацом такого змісту: «майно, що перебуває в державній власності та надане суб'єкту господарювання на підставі права господарського відання відповідно до законодавства;» б) у зв'язку з цим абзаци восьмий та дев'ятий частини 1 вважати абзацами дев'ятим та десятим відповідно.	Стаття 3. Об'єкти управління державної власності 1. Об'єктами управління державної власності є: майно, яке передане казенним підприємствам в оперативне управління; майно, яке передане державним комерційним підприємствам (далі - державні підприємства), установам та організаціям; майно, яке передане державним господарським об'єднанням; корпоративні права, що належать державі у статутних капіталах господарських організацій (далі - корпоративні права держави); державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; державне майно, передане в оренду, лізинг, концесію; державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних капіталів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій; майно, що перебуває в державній власності та надане суб'єкту господарювання на підставі права господарського відання відповідно до законодавства; державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук; безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду.	Зміни до Господарського кодексу щодо надання державного майна не лише державним комерційним підприємствам (перебувають під повним контролем держави), а й підприємствам, щодо яких держава здійснює опосередкований контроль, потребують відповідних змін у спеціальному законі, який визначає правові основи управління об'єктами державної власності.
2) Частину першу статті 4 доповнити абзацом другим такого змісту:	Стаття 4. Суб'єкти управління об'єктами державної власності	Зміни дозволять уточнити винятковість повноважень міністерства чи нового оператора

<p>«З метою та на виконання зобов'язань, взятих Україною відповідно до Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» суб'єктом управління об'єктами державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування та зберігання природного газу, може бути уповноважене міністерство чи суб'єкт господарювання, власником корпоративних прав якого є виключно держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, або держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, що володіє не менше 51 відсотком корпоративних прав такого суб'єкта господарювання. Умови управління об'єктами державного майна затверджуються Кабінетом Міністрів України та визначаються у відповідній угоді. Будь-який інший суб'єкт управління об'єктами державної власності, включаючи й Кабінет Міністрів України, не може мати повноважень щодо переданих на таких умовах об'єктів державної власності.»</p>	<p>1. Суб'єктами управління об'єктами державної власності є: Кабінет Міністрів України; центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності; міністерства, інші органи виконавчої влади та державні колегіальні органи (далі - уповноважені органи управління); Фонд державного майна України; органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України; органи, які здійснюють управління державним майном відповідно до повноважень, визначених окремими законами; державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, інші державні господарські організації (далі - господарські структури); Національна академія наук України, галузеві академії наук.</p> <p>З метою та на виконання зобов'язань, взятих Україною відповідно до Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства» суб'єктом управління об'єктами державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування та зберігання природного газу, може бути уповноважене міністерство чи суб'єкт господарювання, власником корпоративних прав якого є виключно держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, або держава чи суб'єкт господарювання, 100 відсотків корпоративних прав якого належать державі, що володіє не менше 51</p>	<p>щодо ГТС. При цьому додавання нового суб'єкта потребує детального визначення у рішенні КМУ та угоді тих повноважень суб'єктів управління об'єктами державної власності, якими буде наділений оператор. Вибір таких повноважень може здійснюватися із варіантів, передбачених статтями 6 та 9 цього закону. При цьому оператор у значенні закону не є ні органом управління, ні господарською структурою. За умови поєднання повноважень таких суб'єктів, остаточний обсяг його прав повинен забезпечувати обсяг прав, що вимагається при сертифікації за обраною моделлю.</p>
---	---	--

	<p>відсотком корпоративних прав такого суб'єкта господарювання. Умови управління об'єктами державного майна затверджуються Кабінетом Міністрів України та визначаються у відповідній угоді. Будь-який інший суб'єкт управління об'єктами державної власності, включаючи й Кабінет Міністрів України, не може мати повноважень щодо переданих на таких умовах об'єктів державної власності.</p>	
<p>3) частину третю статті 11 доповнити новим абзацом четвертим наступного змісту:</p> <p>«Управління корпоративними правами держави, а також створення органів управління в господарських товариствах, що здійснюють діяльність з передачі електричної енергії та транспортування природного газу, або в господарських товариствах, що володіють корпоративними правами у таких господарських товариствах, здійснюється відповідно до встановлених законом вимог щодо відокремлення та незалежності таких господарських товариств.»</p>	<p>Стаття 11. Особливості управління та обмеження щодо розпорядження об'єктами державної власності</p> <p>...</p> <p>3. Суб'єкти управління об'єктами державної власності здійснюють управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, функції з управління якими вони здійснюють, та державними унітарними підприємствами шляхом призначення представників держави для участі у загальних зборах господарських товариств та шляхом призначення (обрання) представників держави і незалежних членів наглядових рад державних унітарних підприємств та господарських товариств, єдиним акціонером (учасником) яких є держава. У разі якщо держава не є єдиним акціонером (учасником) господарського товариства, відповідний суб'єкт управління об'єктами державної власності забезпечує надання кандидатур членів наглядової ради загальним зборам акціонерів (учасників).</p> <p>Представник держави на загальних зборах та засіданнях наглядових рад (член наглядової ради) самостійно приймає рішення з питань порядку денного, за винятком випадків, передбачених цим законом.</p> <p>Голосування на загальних зборах з питань про вчинення значних господарських зобов'язань,</p>	<p>Для цілей успішної сертифікації існує потреба в додатковому уточненні здійснення управління корпоративними правами держави в операторі та суб'єктах його контролю відповідно до вимог щодо відокремлення та незалежності оператора.</p>

	<p>предметом яких є майно, роботи або послуги, ринкова вартість яких становить 25 і більше відсотків вартості активів господарського товариства, акціонером (учасником) якого є держава, за даними останньої річної фінансової звітності цього господарського товариства, здійснюється представником держави на загальних зборах виключно на підставі довіреності із завданням на голосування з цього питання, виданої суб'єктом управління об'єктами державної власності.</p> <p>Управління корпоративними правами держави, а також створення органів управління в господарських товариствах, що здійснюють діяльність з передачі електричної енергії та транспортування природного газу, або в господарських товариствах, що володіють корпоративними правами у таких господарських товариствах, здійснюється відповідно до встановлених законом вимог щодо відокремлення та незалежності таких господарських товариств.</p> <p>...</p>	
<p>5. У статті 15 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015, № 23, ст.158):</p>		
<p>1) у статті 15: а) частину четверту доповнити новим абзацом такого змісту: «Якщо об'єкти державної власності, які використовуються ліцензіатом у процесі господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, передаються суб'єктом управління об'єктами державної власності на праві господарського відання іншому суб'єкту господарювання, і такий суб'єкт господарювання провадить вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, і був сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення</p>	<p>4. Якщо ліцензіат припиняється в результаті злиття, приєднання чи перетворення і його правонаступник має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії на його здійснення, провадити у строк, що не перевищує трьох місяців, такий вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії. Після закінчення цього строку правонаступник зобов'язаний отримати нову ліцензію, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p>	<p>Пропонується встановити строк, протягом якого новий оператор повинен отримати відповідну ліцензію зважаючи на практику та законодавчі вимоги щодо попередніх процедур (наприклад, проходження процедури сертифікації у випадку оператора ГТС). Зміна стосується лише випадку передачі уповноваженим органом державного майна, тому не дозволить приватним ліцензіатам зловживати правом передавати наявну ліцензію іншим юридичним особам.</p>

<p>і незалежність такого суб'єкта господарювання, вказаний суб'єкт господарювання має право здійснювати протягом строку, що не перевищує одного року, відповідний вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії. Після закінчення цього строку раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.»</p>	<p>Якщо об'єкти державної власності, які використовуються ліцензіатом у процесі господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, передаються суб'єктом управління об'єктами державної власності на праві господарського відання іншому суб'єкту господарювання, і такий суб'єкт господарювання провадить вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, і був сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність такого суб'єкта господарювання, вказаний суб'єкт господарювання має право здійснювати протягом строку, що не перевищує одного року, відповідний вид господарської діяльності на підставі раніше виданої ліцензії для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з одержанням нової ліцензії. Після закінчення цього строку раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.</p>	
<p>б) у першому та другому реченнях частини шостої після слова « правонаступник» доповнити словами та знаками «або суб'єкт господарювання, який сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність такого суб'єкта господарювання та має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію.»;</p>	<p>6. правонаступник або суб'єкт господарювання, який сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність такого суб'єкта господарювання та має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, має повідомити про початок своєї господарської діяльності, вид якої підлягає ліцензуванню, відповідний орган ліцензування. Протягом встановленого частинами четвертою і п'ятою цієї статті відповідного строку правонаступник або суб'єкт господарювання, який сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність такого суб'єкта господарювання та має намір провадити вид господарської діяльності, на провадження якого ліцензіат мав ліцензію, вважається ліцензіатом.</p>	<p>Зміни дозволять новому операторові на підставі частини шостої цієї статті надавати послуги з транспортування природного газу та мати статус ліцензіата, у тому числі щодо необхідних видів діяльності, до проходження власної процедури ліцензування.</p>

<p>6. У Законі України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2005, № 48, ст.483) доповнити частину 13 статті 4¹ реченням наступного змісту:</p> <p>«Це положення також застосовується у випадках, коли майно або частина майна, яке є об'єктом державної власності та з наявністю якого пов'язана видача документів дозвільного характеру, за рішенням суб'єкта управління об'єктами державної власності передається іншому суб'єкту господарювання на визначеному законом речовому праві.»</p>	<p>Стаття 4¹. Основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру</p> <p>...</p> <p>13. У визначених законом випадках правонаступник суб'єкта господарювання має право провадити діяльність на підставі документів дозвільного характеру, виданих такому суб'єкту господарювання, у межах строку їх дії до оформлення документів дозвільного характеру на правонаступника такого суб'єкта господарювання. Це положення також застосовується у випадках, коли майно або частина майна, яке є об'єктом державної власності та з наявністю якого пов'язана видача документів дозвільного характеру, за рішенням суб'єкта управління об'єктами державної власності передається іншому суб'єкту господарювання на визначеному законом речовому праві.</p> <p>...</p>	<p>За аналогією до змін, запропонованих у редакції законопроекту до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» пропонуємо зміни до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».</p>
<p>7. У Законі України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 13, ст.222)</p>		
<p>1) Частину шосту статті 21 доповнити новим реченням такого змісту:</p> <p>«Вказані повноваження Кабінету Міністрів України не поширюються на рішення міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, що видаються ними у процесі здійснення повноважень з управління корпоративними правами, що належать державі у статутних капіталах суб'єктів господарювання, які діють на підставі ліцензії на провадження діяльності з транспортування природного газу, а також юридичних осіб, що володіють корпоративними правами у таких суб'єктах господарювання.»</p>	<p>Стаття 21. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади</p> <p>...</p> <p>6. Кабінет Міністрів України може скасовувати акти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади повністю чи в окремій частині.</p> <p>Вказані повноваження Кабінету Міністрів України не поширюються на рішення міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, що видаються ними у процесі здійснення повноважень з управління корпоративними правами, що належать державі у статутних капіталах суб'єктів господарювання, які діють на підставі ліцензії на</p>	<p>Зміни необхідні з метою усунення сумнівів щодо права Прем'єр-міністра чи Кабінету Міністрів впливати на прийняття рішень міністерствами у процесі управління корпоративними правами держави в операторі газотранспортної системи та відповідно одночасно здійснювати опосередкований контроль над виробниками/постачальниками електроенергії чи природного газу.</p>

	<p>провадження діяльності з транспортування природного газу, а також юридичних осіб, що володіють корпоративними правами у таких суб'єктах господарювання.</p> <p>...</p>	
<p>2) Частину третю статті 24 доповнити новим абзацом такого змісту: «Кабінет Міністрів України, Прем'єр-міністр України чи будь-яке міністерство, яке здійснює контроль над діяльністю з виробництва чи постачання на ринку електричної енергії та природного газу, не повинні здійснювати координацію та контроль чи бути залученими до діяльності суб'єктів господарювання, щодо передачі електричної енергії або транспортування природного газу, а також не повинні призначати членів органів управління таких суб'єктів господарювання.»</p>	<p>Стаття 24. Повноваження Кабінету Міністрів України у відносинах з державними господарськими об'єднаннями, підприємствами, установами та організаціями</p> <p>...</p> <p>3. Кабінет Міністрів України відповідно до законодавства координує та контролює діяльність зазначених державних господарських об'єднань, підприємств, установ та організацій.</p> <p>Кабінет Міністрів України, Прем'єр-міністр України чи будь-яке міністерство, яке здійснює контроль над діяльністю з виробництва чи постачання на ринку електричної енергії та природного газу, не повинні здійснювати координацію та контроль чи бути залученими до діяльності суб'єктів господарювання, щодо передачі електричної енергії або транспортування природного газу, а також не повинні призначати членів органів управління таких суб'єктів господарювання.</p> <p>....</p>	<p>Необхідне уточнення, що здійснення урядом контролю щодо певних суб'єктів господарювання здійснюватиметься у відповідності до вимог щодо відокремлення та незалежності оператор. Також ця зміна узгоджується із змінами в статті 14 Закону України «Про трубопровідний транспорт»</p>
<p>3) доповнити статтю 44 новими частинами третьою та четвертою в такій редакції: «3. Міністр України, який очолює міністерство, що здійснює прямий або опосередкований контроль над суб'єктами господарювання, які діють на підставі ліцензії на провадження діяльності з передачі електричної енергії чи транспортування природного газу, самостійно здійснює повноваження щодо управління корпоративними правами, що належать державі щодо таких суб'єктів господарювання або господарських організацій, що володіють</p>	<p>Стаття 44. Міністр України - член Кабінету Міністрів України</p> <p>....</p> <p>«3. Міністр України, який очолює міністерство, що здійснює прямий або опосередкований контроль над суб'єктами господарювання, які діють на підставі ліцензії на провадження діяльності з передачі електричної енергії чи транспортування природного газу, самостійно здійснює повноваження щодо управління корпоративними правами, що належать державі щодо таких</p>	<p>Враховуючи рекомендації щодо забезпечення незалежності міністрів при здійсненні корпоративного управління діяльністю операторів систем передачі/транспортування, необхідне встановлення чітких заборон для втручання у виконання таких функцій з боку інших посадових осіб.</p>

<p>корпоративними правами щодо таких суб'єктів господарювання. Такі права не поширюються на управління і розподіл потужностей та інвестиційне планування, що належить до компетенції суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність з передачі електричної енергії чи транспортування природного газу.</p> <p>4. Втручання Прем'єр-міністра або іншого міністра чи керівника центрального органу виконавчої влади у виконання міністром України повноважень, передбачених частиною третьою цієї статті, зокрема, шляхом надання обов'язкових до виконання доручень та/або скасування прийнятих на виконання таких повноважень рішень, забороняється.»</p>	<p>суб'єктів господарювання або господарських організацій, що володіють корпоративними правами щодо таких суб'єктів господарювання. Такі права не поширюються на управління і розподіл потужностей та інвестиційне планування, що належить до компетенції суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність з передачі електричної енергії чи транспортування природного газу.</p> <p>4. Втручання Прем'єр-міністра або іншого міністра, керівника центрального органу виконавчої влади чи інших посадових осіб у виконання міністром України повноважень, передбачених частиною третьою цієї статті, зокрема, шляхом надання обов'язкових до виконання доручень та/або скасування прийнятих на виконання таких повноважень рішень, забороняється.»</p>	
<p>8. Внести до Закону України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 9) такі зміни:</p> <p>1) статтю 4 доповнити новою частиною другою такого змісту:</p> <p>«2. Процедури закупівель товарів, робіт та послуг, розпочаті замовником, який припинив здійснення діяльності у сфері транспортування природного газу у зв'язку з виконанням вимог про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи, можуть бути завершені в установленому цим Законом порядку іншою юридичною особою, яка продовжує здійснювати діяльність у такій сфері господарювання. Зазначена юридична особа вважається наділеною усіма правами та обов'язками замовника з дати початку здійснення діяльності з транспортування природного газу.»</p>	<p>Стаття 4. Планування закупівель та інші передумови здійснення процедур закупівель</p> <p>1. Закупівля здійснюється відповідно до річного плану. Річний план, додаток до річного плану та зміни до них безоплатно оприлюднюються на веб-порталі Уповноваженого органу з питань закупівель протягом п'яти днів з дня їх затвердження.</p> <p>2. Процедури закупівель товарів, робіт та послуг, розпочаті замовником, який припинив здійснення діяльності у сфері транспортування природного газу у зв'язку з виконанням вимог про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи, можуть бути завершені в установленому цим Законом порядку іншою юридичною особою, сертифікованою уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність. Зазначена юридична особа вважається наділеною усіма</p>	<p>Існуюча потреба в неперервності процесів обслуговування ГТС може бути вирішена шляхом перенесення прав і обов'язків замовника на нового оператора.</p> <p>Відповідно до пункту 4 частини першої статті 1 діяльність в окремих сферах господарювання - діяльність, що здійснюється в одній або декількох з таких сфер: забезпечення виробництва, транспортування, постачання та зберігання газу...</p> <p>Натомість у Законі України «Про ринок природного газу» використовується формулювання «провадження діяльності з транспортування природного газу». Проте, оскільки зміни вносяться до Закону України «Про публічні закупівлі», пропонується використовувати термінологію саме цього закону.</p>

	<p>правами та обов'язками замовника з дати початку здійснення діяльності з транспортування природного газу.</p>	
<p>2) статтю 36 доповнити новою частиною шостою такого змісту: «6. У зобов'язаннях, що виникли на підставі договорів, укладених за результатом процедур закупівель, проведених замовником, який припинив здійснення діяльності у сфері транспортування природного газу у зв'язку з виконанням вимог про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи, може здійснюватися заміна сторони, за умови, що новий боржник або кредитор був сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність та продовжує здійснювати відповідний вид господарської діяльності замість такого замовника. Заміна сторони у таких зобов'язаннях здійснюється у порядку, встановленому нормами Цивільного кодексу України.»</p>	<p>Стаття 36. Основні вимоги до договору про закупівлю ... 6. У зобов'язаннях, що виникли на підставі договорів, укладених за результатом процедур закупівель, проведених замовником, який припинив здійснення діяльності у сфері транспортування природного газу у зв'язку з виконанням вимог про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи, може здійснюватися заміна сторони, за умови, що новий боржник або кредитор був сертифікований уповноваженим органом відповідно до вимог закону про відокремлення і незалежність та продовжує здійснювати відповідний вид господарської діяльності замість такого замовника. Заміна сторони у таких зобов'язаннях здійснюється у порядку, встановленому нормами Цивільного кодексу України.</p>	<p>Чинні норми цивільного законодавства та закону про публічні закупівлі не дозволяють за умов відсутності правонаступництва здійснити заміну сторони (покупця, замовника послуг чи робіт) в договорі про закупівлю.</p>
<p>3) Доповнити розділ IX пунктом 3² такого змісту: «3². Установити, що протягом шести місяців з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу» замовник, який буде здійснювати або здійснює діяльність з транспортування природного газу, має право без застосування передбачених цим Законом процедур закупівель укладати договори про закупівлю товарів, робіт і послуг з акціонерним товариством «Укртрансгаз», якщо закупівля таких товарів, робіт чи послуг необхідна для забезпечення безперервного функціонування об'єктів газотранспортної системи України.»</p>	<p>3. Установити, що з 1 квітня 2016 року, але не раніше дня набрання чинності цим Законом, Закон України "Про здійснення державних закупівель" не застосовується до центральних органів виконавчої влади та замовників, що здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання. 3¹. Установити, що з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про публічні закупівлі" щодо особливостей використання окремих публічних коштів на території Донецької області" Закон України "Про здійснення державних закупівель" не застосовується до місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та військово-цивільних адміністрацій Донецької області.</p>	<p>З метою забезпечення безперервного надання послуг з транспортування необхідне встановлення права нового оператора укладати договори без процедур закупівель з попереднім оператором, який має для цього необхідні ресурси. Такий захід матиме тимчасовий характер і встановлює право, але не обов'язок нового оператора укладати такі угоди.</p>

	«3 ² . Установити, що протягом шести місяців з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законів у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу» замовник, який буде здійснювати або здійснює діяльність з транспортування природного газу, має право без застосування передбачених цим Законом процедур закупівель укладати договори про закупівлю товарів, робіт і послуг з акціонерним товариством «Укртрансгаз», якщо закупівля таких товарів, робіт чи послуг необхідна для забезпечення безперервного функціонування об'єктів газотранспортної системи України.»	
9. Внести до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833) такі зміни:		
1) Статтю 1 доповнити новою частиною п'ятою такого змісту: «5. Регулятор здійснює повноваження, визначені статтею 4 Закону України «Про ринок природного газу» щодо власника газотранспортної системи, у тому числі й уповноваженого суб'єкта управління об'єктами державної власності, що належать до газотранспортної системи».	Стаття 1. Статус Регулятора ... «5. Регулятор здійснює повноваження, визначені статтею 4 Закону України «Про ринок природного газу» щодо власника газотранспортної системи, у тому числі й уповноваженого суб'єкта управління об'єктами державної власності, що належать до газотранспортної системи».	З метою забезпечення гарантій реалізації Регулятором його повноважень, визначених спеціальними нормами.
2) у частині першій статті 17: а) абзац сьомий пункту 3 доповнити словами та знаками такого змісту: «а також спорів, що виникають між оператором системи передачі електричної енергії або оператором газотранспортної системи та власником, у тому числі й уповноваженим суб'єктом управління об'єктами державної власності, що	Стаття 17. Функції та повноваження Регулятора 1. Для ефективного виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг Регулятор: ... 3) розробляє та затверджує нормативно-правові акти, зокрема: ...	Відповідно до ч.4 статті 4 Закону «Про ринок природного газу» у разі обрання моделі відокремлення ISO Регулятор здійснює моніторинг відносин між власником газотранспортної системи і оператором газотранспортної системи з метою забезпечення дотримання оператором газотранспортної системи своїх обов'язків, а також затверджує договори і вирішує спори

<p>належать до такої системи передачі електричної енергії або транспортування природного газу»</p> <p>3) доповнити пункт 21 частини першої статті 17 словами та знаком «зокрема, оператора системи передачі електричної енергії та оператора газотранспортної системи»</p> <p>4) доповнити пунктами 27 та 28 такого змісту: «27) затверджує договори про фінансування між оператором системи передачі електроенергії або оператором транспортування природного газу та власником відповідної системи передачі або транспортування»; 28) забезпечує, щоб тарифи, встановлені на послуги оператора системи передачі електричної енергії та оператора газотранспортної системи, включали належну винагороду, і покривали витрати на погоджені Регулятором інвестиції.»</p>	<p>правила врегулювання спорів, що виникають між суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також спорів, що виникають між оператором системи передачі електричної енергії або оператором газотранспортної системи та власником, у тому числі й уповноваженим суб'єктом управління об'єктами державної власності, що належать до такої системи передачі електричної енергії або транспортування природного газу;</p> <p>21) погоджує/схвалює інвестиційні програми (плани розвитку) суб'єктів, діяльність яких регулюється Регулятором, у випадках, встановлених законом, зокрема, оператора системи передачі електричної енергії та оператора газотранспортної системи; </p> <p>27) затверджує договори про фінансування між оператором системи передачі електроенергії або оператором транспортування природного газу та власником відповідної системи передачі або транспортування»; 28) забезпечує, щоб тарифи, встановлені на послуги оператора системи передачі електричної енергії та оператора газотранспортної системи, включали належну винагороду, і покривали витрати на погоджені Регулятором інвестиції.</p>	<p>між власником газотранспортної системи і оператором газотранспортної системи за запитом щонайменш одного із цих суб'єктів. Чинні норми Закону «Про НКРЕКП» містять лише положення про вирішення спорів між суб'єктами господарювання. Проте, Мінфін при здійсненні повноважень з управління об'єктами державної власності не виконує публічно-владних управлінських функцій та не є суб'єктом ринку природного газу (суб'єктом господарювання). Разом з цим, у статусі суб'єкта управління об'єктами державної власності він виконуватиме функції власника газотранспортної системи, що вступає у відносини з оператором (модель ISO).</p>
<p>5) У частині другій статті 17 пункт 3 доповнити новим абзацом такого змісту:</p> <p>«від власника системи передачі електричної енергії або газотранспортної системи, у тому числі й уповноваженого суб'єкта управління об'єктами державної власності, що належать до системи передачі електричної енергії або газотранспортної системи -</p>	<p>2. Регулятор має право:</p> <p>3) отримувати безоплатно на свій запит необхідні для виконання покладених функцій: від суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, - копії документів, статистичну та іншу інформацію про їхню діяльність;</p>	

<p>копії документів, матеріали, статистичну та іншу інформацію, необхідну для здійснення моніторингу відносин між власником газотранспортної системи або системи передачі електричної енергії і оператором газотранспортної системи або оператором системи передачі електричної енергії та вирішення спорів між ними відповідно до закону;»</p>	<p>від органів державної влади - документи, матеріали, статистичну та іншу інформацію, необхідну для виконання покладених функцій; від власника системи передачі електричної енергії або газотранспортної системи, у тому числі й уповноваженого суб'єкта управління об'єктами державної власності, що належать до системи передачі електричної енергії або газотранспортної системи - копії документів, матеріали, статистичну та іншу інформацію, необхідну для здійснення моніторингу відносин між власником газотранспортної системи або системи передачі електричної енергії і оператором газотранспортної системи або оператором системи передачі електричної енергії та вирішення спорів між ними відповідно до закону;</p>	
<p>б) У частині другій статті 21 друге речення після слів та знаку «що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг,» доповнити словами та знаками «а також між оператором системи передачі електричної енергії або оператором газотранспортної системи та власником, у тому числі й уповноваженим суб'єктом управління об'єктами державної власності, що належать до системи передачі або газотранспортної системи»</p>	<p>Стаття 21. Розгляд скарг та врегулювання спорів</p> <p>2. Регулятор розглядає скарги споживачів відповідно до Закону України "Про звернення громадян". Вирішення спорів, що виникають між суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також між оператором системи передачі електричної енергії або оператором газотранспортної системи та власником, у тому числі й уповноваженим суб'єктом управління об'єктами державної власності, що належать до системи передачі або газотранспортної системи, здійснюється у порядку, затвердженому Регулятором.</p>	
<p>10. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:</p> <p>1) Підпункт 14.1.191 пункту 14.1 статті 14 доповнити новим абзацом такого змісту:</p>	<p>14.1.191. постачання товарів - будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду.</p>	<p>АТ «Укртрансгаз» здійснює господарську діяльність з використанням державного майна, яке обліковується на балансі Товариства у складі основних засобів. Вказане майно було передане державою у користування НАК «Нафтогаз України» (Угода з Фондом</p>

<p>«Не є постачанням товарів операції щодо передачі об'єктів державної власності (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій), в оперативне управління або на праві господарського відання на баланс платника податку, а також повернення такого майна з балансу платника податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Кабінету Міністрів України, прийнятим у межах його повноважень.»</p>	<p>З метою застосування терміна "постачання товарів" електрична та теплова енергія, газ, пар, вода, повітря, охолоджене чи кондиційоване, вважаються товаром.</p> <p>Постачанням товарів також вважаються:</p> <p>а) фактична передача матеріальних активів іншій особі на підставі договору про фінансовий лізинг (повернення матеріальних активів згідно з договором про фінансовий лізинг) чи іншої домовленості, відповідно до якої оплата відстрочена, але право власності на матеріальні активи передається не пізніше дати здійснення останнього платежу;</p> <p>б) передача права власності на матеріальні активи за рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування чи відповідно до законодавства;</p> <p>в) будь-яка із зазначених дій платника податку щодо матеріальних активів, якщо платник податку мав право на віднесення сум податку до податкового кредиту у разі придбання зазначеного майна чи його частини (безоплатна передача майна іншій особі; передача майна у межах балансу платника податку, що використовується у господарській діяльності платника податку для його подальшого використання з метою, не пов'язаною із господарською діяльністю такого платника податку; передача у межах балансу платника податку майна, що планувалося для використання в оподатковуваних операціях, для його використання в операціях, що звільняються від оподаткування або не підлягають оподаткуванню);</p> <p>г) передача (внесення) товарів (у тому числі необоротних активів) як вклад у спільну діяльність без утворення юридичної особи, а також їх повернення;</p>	<p>державного майна України від 04.02.99 №76), а потім від НАК «Нафтогаз України» до АТ «Укртрансгаз» згідно Угоди про використання державного майна, яке не підлягає приватизації, від 17.06.1999 №19/275. Зазначене майно перебуває у власності держави, а АТ «Укртрансгаз» лише здійснює функції управління та користування державним майном на підставі вказаної угоди. Внаслідок того, що на момент отримання державного майна АТ «Укртрансгаз» не відбувалося переходу права власності та постачання, зазначена операція не була об'єктом оподаткування ПДВ та, відповідно, в АТ «Укртрансгаз» не виникло права на податковий кредит з ПДВ.</p> <p>Слід зазначити, що протягом усього строку управління та користування державним майном (починаючи з 1999 року) його балансова вартість змінювалась внаслідок:</p> <ul style="list-style-type: none"> - нарахування амортизації відповідно до вимог національних та міжнародних стандартів бухгалтерського обліку; - переоцінки згідно з вимогами МСФО станом на 01.01.2015 та 01.01.2016, у зв'язку з чим переоцінена (балансова) вартість державного майна значно (як в більшу, так і в меншу сторону) відрізняється від вартості, за якою це майно було передане на баланс АТ «Укртрансгаз»; - проведення невід'ємних поліпшень (придбання окремих компонентів, капітальних ремонтів та/або модернізацій) за рахунок власних коштів АТ «Укртрансгаз», у зв'язку з чим балансова вартість державного майна збільшувалась. <p>Таким чином, вартість та об'єктний склад державного майна на дату отримання цього</p>
--	--	--

	<p>д) ліквідація платником податку за власним бажанням необоротних активів, які перебувають у такого платника;</p> <p>е) передача товарів згідно з договором, за яким сплачується комісія (винагорода) за продаж чи купівлю.</p> <p>Не є постачанням товарів випадки, коли основні виробничі засоби або невиробничі засоби ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, а також в інших випадках, коли така ліквідація здійснюється без згоди платника податку, у тому числі в разі викрадення необоротних активів, або коли платник податку надає контролюючому органу відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення необоротних активів в інший спосіб, внаслідок чого необоротний актив не може використовуватися за первісним призначенням;</p> <p>Не є постачанням товарів операції щодо передачі об'єктів державної власності (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій), в оперативне управління або на праві господарського відання на баланс платника податку, а також повернення такого майна з балансу платника податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Кабінету Міністрів України, прийнятим у межах його повноважень.</p>	<p>майна АТ «Укртрансгаз» та на дату припинення Угоди № 19/275, не будуть співпадати.</p> <p>Згідно з офіційною позицією ДФС (ПК від 13.07.2017 № 1166/6/99-99-15-03-02-15) на дату передачі державного майна в управління іншому суб'єкту господарювання підприємство повинно за товарами/послугами, які були придбані для поліпшення такого майна та під час придбання яких суми ПДВ були включені до податкового кредиту, нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ відповідно до п.198.5 ст.198 ПК України.</p> <p>Таке трактування норм ПК України призводить до виникнення у АТ «Укртрансгаз» суттєвих податкових зобов'язань, які не мають джерела покриття.</p> <p>Вказане питання також актуальне з точки зору визначення суми оподаткованого прибутку, а саме: відображення податкових різниць, на які підлягає коригуванню (збільшення або зменшення) фінансовий результат до оподаткування (прибутку або збитку), визначений у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, відповідно до вимог ст.134 та ст.138 ПК України.</p>
<p>2) Пункт 138.1 статті 138 доповнити новим абзацом такого змісту: «Вимоги абзаців четвертого та п'ятого цього пункту не застосовуються у разі передачі об'єктів державної власності (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій), які обліковуються на балансі одного платника податку і передаються на баланс</p>	<p>Стаття 138. Різниця, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів</p> <p>138.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:</p> <p>на суму нарахованої амортизації основних засобів або нематеріальних активів відповідно до національних</p>	

іншого платника податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятим у межах їх повноважень.»

положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму уцінки та витрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів, включених до витрат звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта.

на суму залишкової вартості окремого об'єкта невиробничих основних засобів або невиробничих нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

на суму витрат на ремонт, реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів чи невиробничих нематеріальних активів, віднесених до витрат відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

Вимоги абзаців четвертого та п'ятого цього пункту не застосовуються у разі передачі об'єктів державної власності (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій), які обліковуються на балансі одного платника податку і передаються на баланс іншого платника

	<p>податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятим у межах їх повноважень.</p>	
<p>3) Підрозділ 2. Розділу XX доповнити пунктами 70 та 71 такого змісту:</p> <p>«70. Вимоги пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу не застосовуються до операцій з передачі державного майна (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій), яке обліковується на балансі одного платника податку і передається на баланс іншого платника податку, якщо такі операції проводяться за рішенням Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, прийнятим у межах їх повноважень у зв'язку з виконанням вимог законодавства про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи України.»</p>	<p>РОЗДІЛ XX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>Підрозділ 2. Особливості справляння податку на додану вартість</p> <p>...</p> <p>Пункт відсутній</p>	
<p>«71. За операціями з передачі в управління на праві господарського відання та/або продажу (іншого відчуження) майна (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій, інших необоротних активів, запасів), що використовується для забезпечення транспортування природного газу магістральними газопроводами, які здійснюються виключно з метою та на виконання зобов'язань щодо відокремлення діяльності з транспортування природного газу та забезпечення діяльності оператора газотранспортної системи, взятих Україною відповідно до Закону України «Про ратифікацію Протоколу про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства»:</p> <p>- за операціями постачання майна, що не перебуває у державній власності, у складі магістральних</p>	<p>Пункт відсутній</p>	

<p>газопроводів та усіх об'єктів і споруд, пов'язаних з ними єдиним технологічним процесом (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій, інших необоротних активів, запасів), що використовую(є)ться для забезпечення транспортування природного газу магістральними газопроводами, які(яке) обліковується на балансі одного платника податку і передається на баланс іншого платника податку, дата виникнення податкових зобов'язань визначається за касовим методом;</p> <p>- за операціями придбання майна, що не перебуває у державній власності, у складі магістральних газопроводів та усіх об'єктів і споруд, пов'язаних з ними єдиним технологічним процесом (основних засобів, нематеріальних активів, капітальних інвестицій, інших необоротних активів, запасів), що використовую(є)ться для забезпечення транспортування природного газу магістральними газопроводами, які(яке) обліковується на балансі одного платника податку і передається на баланс іншого платника податку, дата виникнення податкового кредиту визначається за касовим методом».</p>		
<p>11. Прикінцеві та перехідні положення</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.</p> <p>2. Закони України та інші правові акти, прийняті до дати набрання чинності цим Законом, застосовуються в тій мірі, в якій вони не суперечать цьому Закону.</p> <p>3. Кабінету Міністрів протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:</p> <p>підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції щодо законодавчих змін до відповідних законів України, що впливають із цього Закону;</p>		<p>З метою забезпечення набрання чинності та прийняття відповідних підзаконних нормативно-правових актів</p>

<p>привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, а також перегляд та скасування їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.</p>		
---	--	--